Hilal

"MÜSLÜMANLAR" dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
9
2017

YENİ EĞİTİM YILINA HAZIR MIYIZ?

Merhaba arkadaşlar,

Nasılsınız?

Beraber mutlu bir tatil daha geçirdik. Yaz boyunca beni yalnız bırakmadığınız için hepinize çok çok teşekkür ediyorum.

Yeni okul yılına hazır mısınız? Taze güç ve heyecanla yeni sınıflara, yeni bilgilere yürüyor muyuz?

Bu yaz katıldığımız Kur'ân kursunda okumayı öğrendiğimiz Allah'ın Kelâmı bize "Oku!" diyor. Bu okuma Kur'ân ayetlerini okumayla başlayıp kâinat ve onun özeti olan insandaki ayetleri okumakla devam ediyor. Rabbimiz bizden bunu istiyor değil mi?

Kur'ân kursunda çok başarılı oldum diyenler, yeni eğitim öğretim yılında da aynı başarıyı göstermeye hazır mısınız? Allah'ın ayetlerini bütün olarak okumaya var mısınız?

Okulun ilk günleri hep heyecanlı olur. Yeni yıl, yeni arkadaşlar, yeni sınıflar, yeni kitaplar, yeni bilgiler...

Ah, bir de okula yeni başlayanlar!

Öyle heyecanlıdırlar ki, öyle sevinçli, kocaman okul binasından içeriye ilk adımlarını atarken bu adımın hayatlarını değiştirecek kadar büyük bir adım olduğunun farkında değildirler. İlk harf, ilk kelime, ilk kitap derken... Geçer günler, büyür hedefler. Başlar hayaller. İyi olmak ister küçükler. Öğretmen olacağım, der biri. Müdür olacağım, der diğeri. Güzel işler yapıp başarmaktır yeni hedefleri...

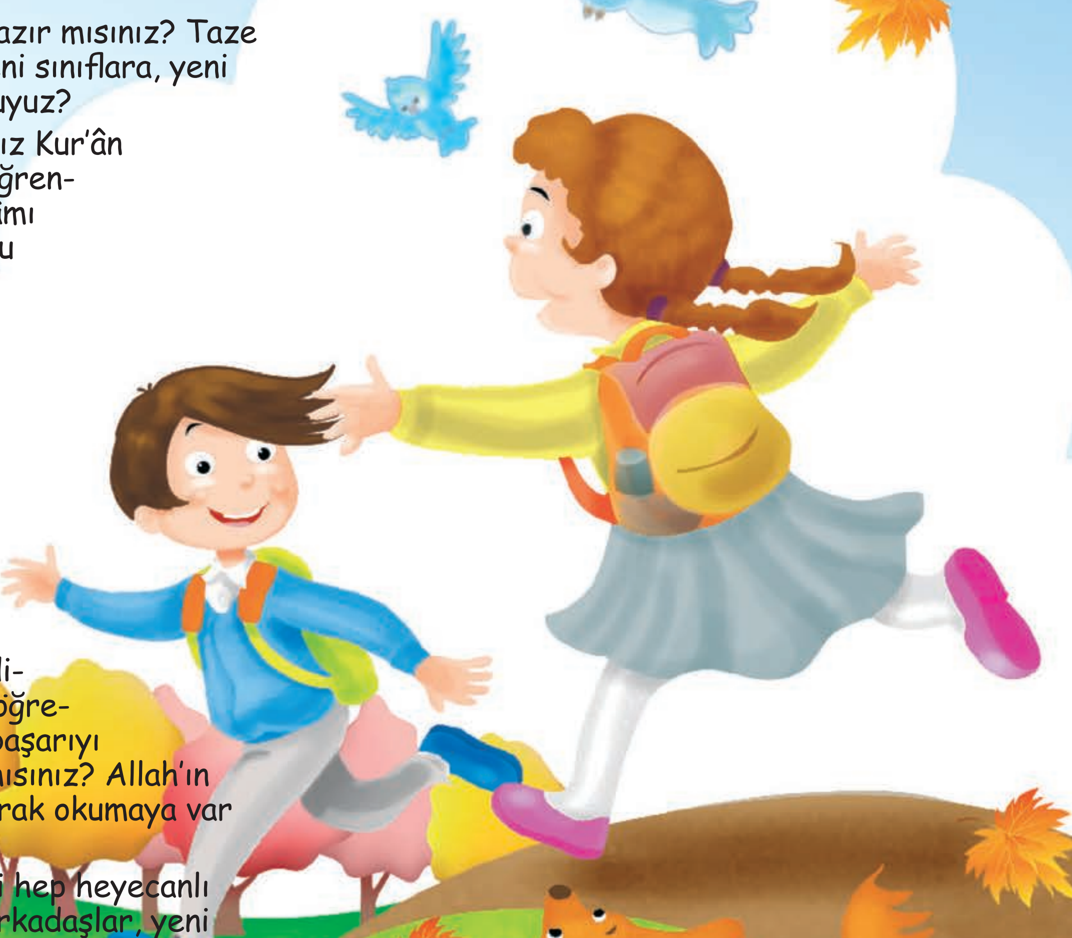

Başarı demişken, ödüllü testimize ilk cevap veren üç kişiye hediye olacak demiştik. İlk cevap gönderen üç kişiyi bildiriyorum: Emsel Şefkı, Sevgi Safet, Zeliha Emin dergimizden Yaşar Kandemir'in "Allah'a İnanıyorum" isimli kitabının Bulgarcasını ve özel bir kitap paketi kazandılar. Tebrikler! Hediyeleriniz adreslerinize gönderilecek arkadaşlar!

Yeni eğitim yılında hepinize başarılar diliyorum ve mektubumu burada noktalıyorum...

Sevgi ile,
Arkadaşınız Hilâl

Kâinatı Kuşatan Ayet

Kur'ân ile arkadaş olmak ne güzel bir şey. Ona sımsıkı sarılmak en büyük bahtiyarlık değil mi? Her ayetinde bize yol gösteren, imanımızı artıran, içimizi ferahlatan nice sırlar, nice güzellikler saklıdır. Onu okumak, anlamak ve yaşamak, hayatımızın gerçek gayesidir.

Peki, Bakara suresinin 255. ayetini biliyor musunuz sevgili arkadaşlar? "Âyetü'l-Kürsî" olarak bilinen bu ayeti ezbere bilenleriniz, sık sık okuyanlarınız tabiî ki vardır. Bilmeyenler, unutanlar için bu ayeti tekrar hatırlatalım.

"O Allah ki, O'ndan başka ilâh yoktur. O Hay'dır (diridir), Kayyum'dur (Varlığı hiçbir şeye bağlı değildir, her şeyi görüp gözetendir).

Kendisine ne uyku gelir, ne de uyuklama.

Göklerde ve yerlerdekilerin hepsi O'nundur.

O'nun izni olmadan katında kim şefaat edebilir?

O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (Hiçbir şey O'na gizli kalmaz.)

Onun bildirdiklerinin dışında insanlar,

Onun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler.

Onun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez.

O yücedir, büyüktür."

Âyetü'l-Kürsî, Rabbimizin zat ve sıfatlarından bahseder. Bu sebeple Kur'ân ayetlerinin derece bakımından en büyüğüdür.

Bu ayet-i kerimeyi okurken Allah'ı çokça zirktermiş oluruz sevgili arkadaşlar. Yaratan, yaşatan ve yöneten O'dur. Canlılara can veren de O'dur. Herşeyin, hepimizin varlığı O'na bağlıdır ve O'na muhtaçtır. O hiçbir şeye muhtaç değildir.

Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerinden Âyetü'l-Kürsî'yi okuyanların şunlarla karşılaşacağını öğreniyoruz:

Âyetü'l-Kürsî, Kur'ân ayetlerinin efendisidir. Onu okuyanı Allah korur, şeytan o kimseye yaklaşamaz.

Her kim onu yatacağı zaman okursa, Allah Tealâ ona kendi evi, komşusunun evi ve etrafındaki evler hakkında güvence verir.

Sıkıntılı anlarında Âyetü'l-Kürsî'yi okuyana Allah Teâlâ yardım eder.

Farz namazlarının arkasından okuyan kimse öldüğü zaman cennete girer.

Evinden çıkarken okuyan kimseye melekler dua ederler.

O halde var mısınız; bu ayeti daha çok okuyup, daha iyi anlamaya? Rabbimizi daha çok anmaya? Kur'ân'a sıkıca sarılmaya var mısınız?

Zekiye Çoban

ALLAH SEVGİSİ

Kim çıkarır sabahleyin erkenden
Dünyamıza ışık veren güneşi?
Gece vakti denizlere serpilen
Ay doğuyor; kim yapıyor bu işi?

Kışın kuru sandığımız fidana
Baharda kim yeşillikler giydirir?
Bülbül öter, yuva yapmış ormana
Bu sedayı ona acep kim verir?

Annenize sizi sevmek hissini
Onun ruha şifa veren sesini
Kalbinize doğru olmak dersini
Kim veriyor bu şeylerin hepsini?

Akşam üstü karanlıklar içinden,
Milyonlarca yıldızı kim parlatır?
İşte bütün bu şeyleri düşünen,
Yapan, eden, yaratan hep Allah'tır.

İbrahim Alâattin Gövsa

SAKLADIĞIN DEĞİL, PAYLAŞTIĞIN SENİNDİR

Peygamber Efendimiz bir koyun kesti. Derisini etinden ayırdı. Etleri parçalayıp hazırladı.

Bu sırada bir ihtiyaç sahibi geldi. Etten bir miktar verdiler. Az sonra başka bir ihtiyaç sahibi geldi. Ona da etten verdiler. Derken başka gelenler de oldu. Kimseyi boş çevirmediler, onlara da verdiler. Geriye yine de bir miktar et kaldı.

Peygamber Efendimiz Hazreti Ayşe'ye:

- Koyundan geriye ne kaldı? diye sordu.

Hazreti Ayşe radiyallâhü anhâ:

- Sadece bir budu kaldı, dedi.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz sallâllâhü aleyhi ve sellem:

- Demek, bir budu hariç, diğer kısmı bize kaldı, buyurdular.

Peygamber Efendimiz'in bu cevabı Hazreti Ayşe'yi düşündürdü.

Etin, neredeyse hepsini dağıtmışlardı. Ellerinde sadece bir but kalmıştı. Oysa Peygamber Efendimize göre, ellerindeki değil de başkalarıyla paylaştıkları kendilerine kalmış oluyordu.

Başka bir ifadeyle, kendimize sakladığımız değil, başkalarıyla paylaştığımız bizimdir.

Acaba Peygamber Efendimiz ne demek istemişti? Bu hikaye size ne düşündürdü? Dergimize düşüncelerinizi yazarak gönderebilirsiniz.

Mail adresi: hilal@grandmufti.bg.

HAZRETİ İSMAİL ALEYHİSSELÂM

O gün okula içi suyla dolu büyük bir şişe ve küçük bardaklarla gelen Ömer, arkadaşlarına ve öğretmenlerine su ikram ediyordu. Bu su, "Zemzem suyu" idi ve Ömer'in arkadaşlarına anlatacağı yeni bir kıssa vardı:

Hazreti İsmail, Hazreti Hacer validemizle Hazreti İbrahim'e verilen değerli bir emanetti. Bir gün, kendisine Allah'tan bir emir geldi. Hazreti Hacer ve oğlu İsmail'i Hicaz bölgesindeki Mekke'ye götürüp bırakması gerekiyordu İbrahim peygamberin. Bu ıssız beldede oğluyla baş başa kalan Hazreti Hacer, yanlarında getirdikleri yiyecek ve su bittiğinde, çaresiz bir şekilde Safâ ve Merve tepeleri arasında koşarak gidip gelmeye başladı. Tam yedi kez gidip gelmişti ki, oğlu İsmail'i yatırdığı yerden tertemiz bir suyun fışkırdığını gördü. Ve heyecanla "zem" diye seslendi suya. "Dur" demek istiyordu, suyun kaybolup gitmesinden endişe ederek... Böylece "Zemzem" kaldı suyun ismi ve su, zamanla bir yerleşim yerine çevirdi bu böygeyi. Hazreti Hacer'in Allah'a olan inancı ve teslimiyeti ile artık yeni bir hayat başlamıştı Mekke'de! Hazreti İbrahim uzun bir müddet sonra yanlarına gelip, eşi Hazreti Hacer ve oğlu İsmail'i gördüğünde, Allah'a şükretti.

Günler hızla geçiyor ve İbrahim peygamber son zamanlarda sıkça gördüğü bir rüyanın tesiriyle uyanıyordu uykudan! Rüyasında oğlu İsmail'i, ilâhî bir emirle, Allah yolunda kurban ediyordu. Gördüğü rüyayı Hazreti İsmail'e de anlattı ve kendisini büyük bir olgunlukla dinleyen Hazreti İsmail "Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın!" dedi babasına.

Hazreti Hacer'in yıllar önce Allah'ın emrine teslim olduğu gibi, şimdi de İbrahim peygamber ve oğlu Hazreti İsmail teslim olmuştu Allah'ın emrine! Ve bu teslimiyetle imtihanlarını kazanmışlardı.

Derya YÖNEY

GÖNÜL SULTANLIĞI

Vaktiyle İbrahim Ethem, tenhâ bir deniz kıyısında oturmuş, hırkasının söküğünü dikiyordu. Oralarda dolaşmaya çıkmış bir emir İbrahim Ethem'i gördü. Yanına geldi.

Baktı ki koskoca İbrahim Ethem, oturmuş, söküğünü kendisi dikiyor. İçinden:

- Vah, koca İbrahim Ethem, vah! dedi. Öylesine yüce sultanlığı bırak da böyle sefil bir hayata razı ol! Bu ne acı bir şey! dedi.

Çünkü vakti zamanında İbrahim Ethem bir padişahtı. Bu emir de onun bir hizmetkârıydı.

Hırkasını dikmekle meşgul olan İbrahim Ethem başını kaldırdı. Emiri gördü. Emirin içinden geçenleri anladı. Derhâl elindeki iğneyi denize attı. Biraz sonra ağızlarında altından iğnelerle yüzlerce balık su yüzüne çıktı. Balıklar kıyıya doğru geldiler:

- Ey Şeyh! Lütfen iğneni al, dediler.

Emir şaşkınlıktan taş kesilmişti. İbrahim Ethem, emire dönerek:

- Ey emir! Gönül sultanlığı mı iyi, yoksa bir sarayda sultan olmak mı? Var şimdi kendin karar ver, dedi.

Emir, düşüncesinden ötürü yere baktı. Söyleyecek söz bulamadı.

Şerife Nihal Zeybek

BULMACAYI ÇÖZ, SUREYİ BUL

Arkadaşlar, resimde gördüğünüz nesnelerin ismini, yukarıdan aşağı doğru kutulara yazarak, surenin adını bulalım! Sonra da aşağıdaki yazıda boş bırakılan yerlere, bulduğunuz surenin adını yazalım!

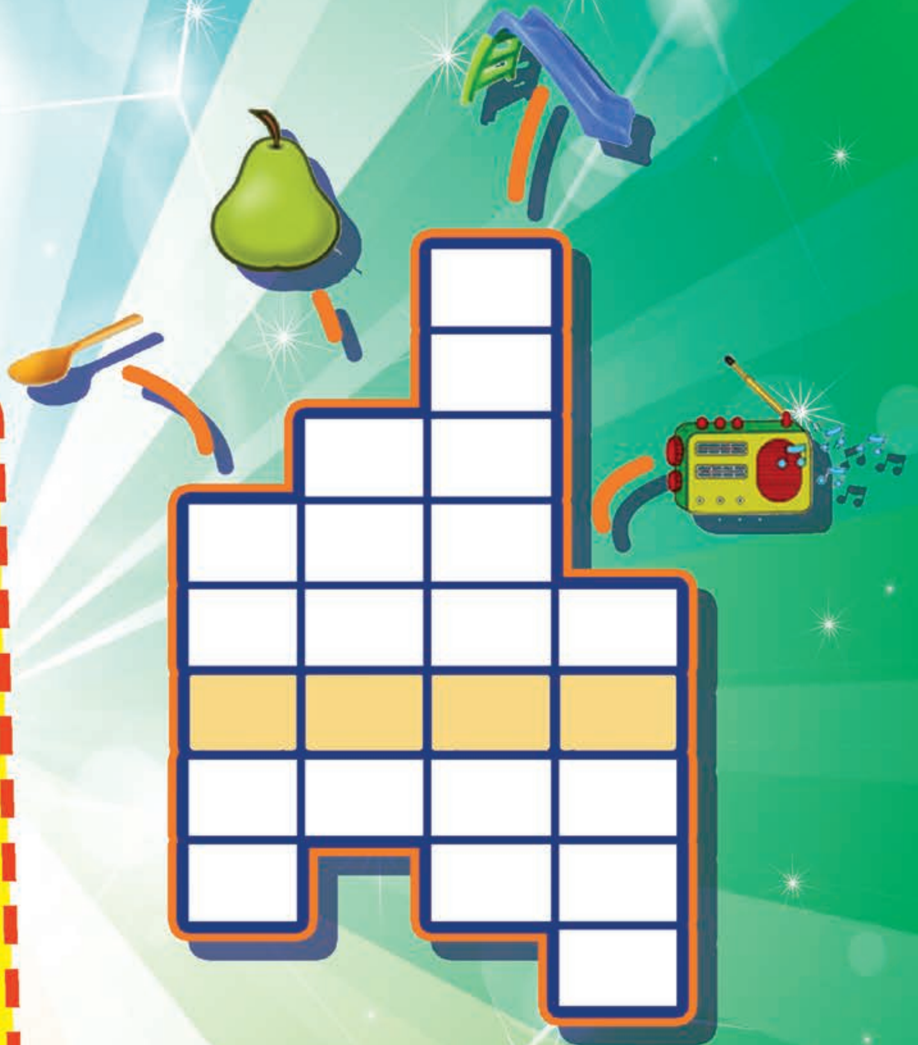

---- Suresi hakkında bilgi edineceğiz bu sayıda. - - - -, danışmak, istişare etmek anlamına gelir. Yani bir konuda başka insanların düşüncelerini almak, onlardan fikir edinmek, bunun sonucunda da en doğru kararı vermeye çalışmaktır.

Danışmak, istişare etmek hayatımızın pek çok alanında başvurduğumuz ve faydasını gördüğümüz bir davranıştır. Örneğin bir şeyi seçmemiz gerektiğinde, önemli konularda karar verirken başkalarına danışırsak çok daha iyi olur.

Tabii, danışacağımız kişilerin de bize fikir verecek, akıllı kimseler olmasına dikkat etmemiz gerekir. Bizden daha bilgili veya yaşı büyük olduğu için daha deneyimli kimselere danışırsak güzel sonuçlar alırız. Özellikle aile bireylerimizin danışacağımız ilk kişiler olduğunu unutmayalım!

- - - - Suresi'nde müminlerin özellikleri anlatılırken onların istişare ettikleri özellikle belirtilmiştir. Fikir alışverişinin çok önemli olmasından dolayı da sureye - - - - adı verilmiştir. Şu atasözlerini daha önce duydunuz mu? "Bin bilsen de, bir bilene danış.", "Akıl, akıldan üstündür." Bu atasözleri de istişare yapmanın önemini ne güzel anlatıyor değil mi?

Yüce Rabbimiz, biz Müslümanları birbirine kardeş olarak yaratmış ve her zaman birbirimizin iyiliği için çalışmamızı istemiştir. Ayrıca Müslümanların düşünerek hareket etmesinin, akıllarını kullanmasının önemini belirtmiştir. İstişare sayesinde doğru kararlar alır, yanlış yollara sapmamış oluruz.

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

bil-bul-çöz

Arkadaşlar, iki resim arasındaki 7 farkı Bulabilir misiniz?

Bu uzun kulakların sahibini merak ediyor musunuz? Öyleyse, noktaları numara sırasıyla birleştirin.

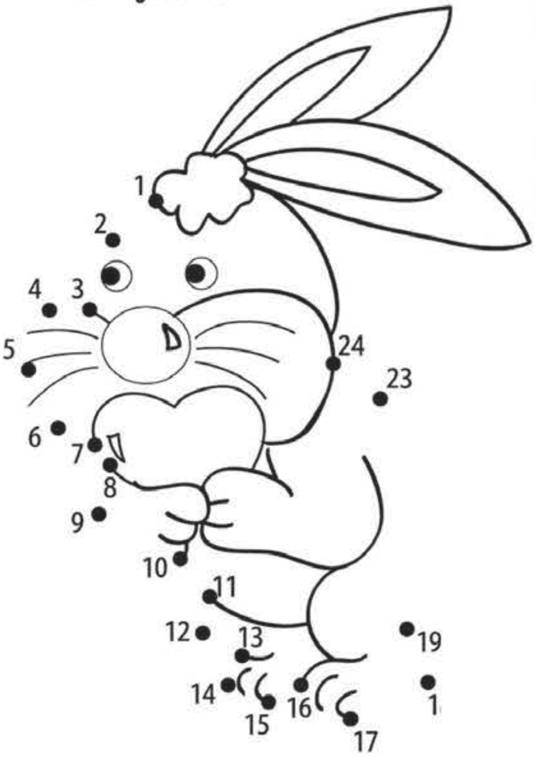

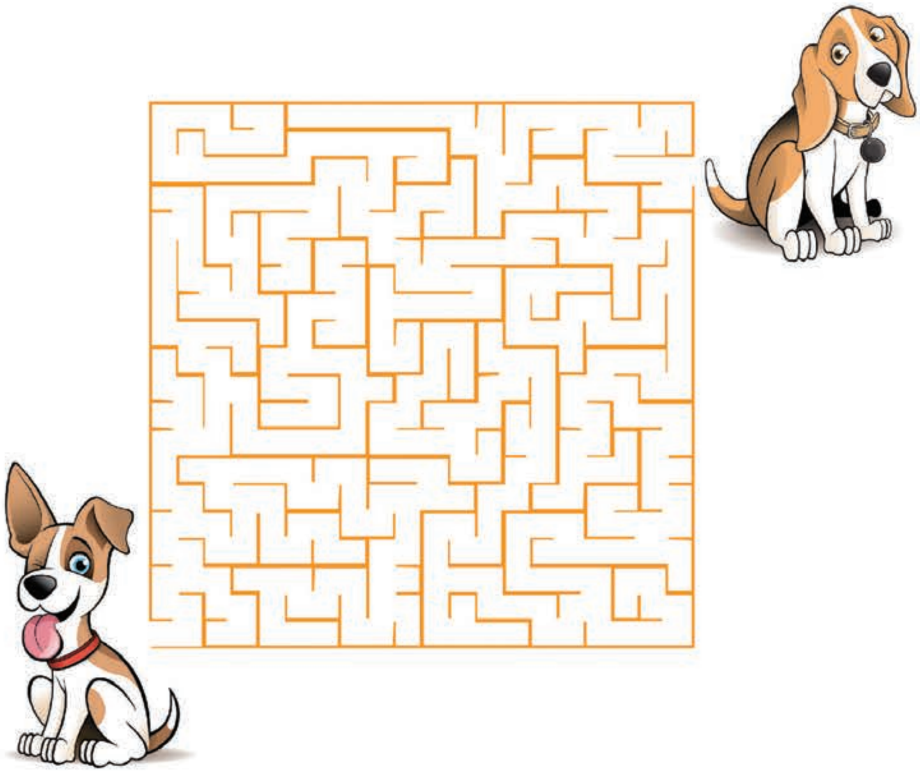

İki sevimli köpeğin buluşmasına yardımcı olmak ister misiniz?

Кръстословица

При правилно решаване на кръстословицата ще научите какво печелят мюсюлманите, когато вършат добре дела

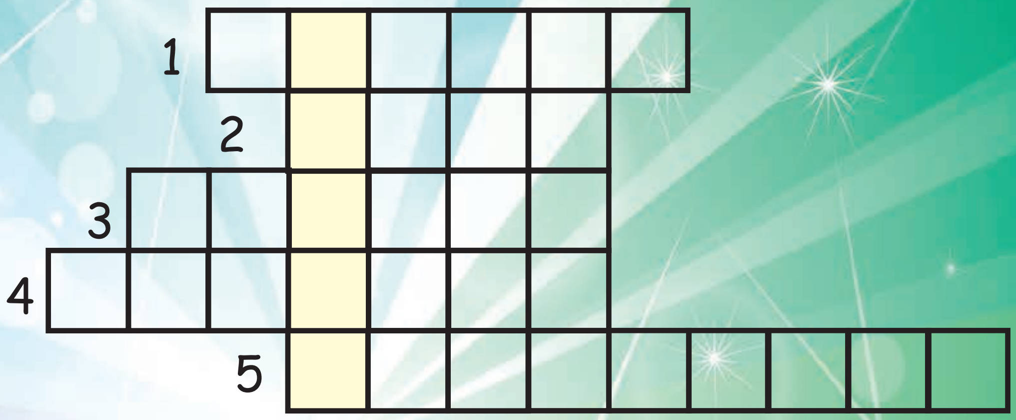

1. Един от пратениците на Аллах, син на Ибрахим (а.с.).
2. Първата буква от арабската азбука.
3. Едно от имената на Аллах, означаващо Прощаващия.
4. Един от пратениците на Аллах и баща на Исмаил (а.с.)
5. С кое име се назовават пратениците на Аллах?

НАСРЕДДИН ХОДЖА

АХМЕД ЧАКЪЛ

Красотата на човека

При Хазрети Али (р.а.), халифът на мюсюлманите, дошъл бедуин. Тихомълком седнал встрани. Очевидно бил беден. Гладът се отразявал по бледото му лице. Достопочтеният Али (р.а.) попитал:

- Какво искаш?

Човекът се засрамил и вместо да отговори с пръста си изписал на земята думите „беден съм“. Хазрети Али (р.а.) му дал две парчета плат. С едното парче бедуинът загърнал краката си, а с другото – горната част на тялото си, станал и прочел стихотворение, което бил написал.

Хазрети Али останал доволен и дарил човека с три динара, които се полагали на собствените му деца. Бедуинът взел парите и благодарил, казвайки:

- О, повелителю на вярващите, вие ме направихте най-богатият в рода ми.

- Пратеникът на Аллах (с.а.с.) повели: „Стойността на човека се измерва с неговата украса, а най-хубавата украса е хубавият морал.“ отговорил Хазрети Али (р.а) на зарадвания човек.

Разказ от Мевляна Джеляледдин Руми

ИСТИНСКОТО БОГАТСТВО

Преди време Ибрахим Едхем беше седнал до един тих морски бряг и кърпеше расото си. Един емир, който бе излязъл на разходка, забеляза Ибрахим Едхем. Приближи се до него. Погледна го. Великият Ибрахим Едхем сам си кърпи дрехата.

„Ех, Ибрахим Едхем, ех! Да оставиш толкова голямо богатство и да се задоволиш с такъв мизерен живот! Колко е тъжно това!“ – си помисли емирът.

Защото едно време Ибрахим Едхем беше крал. А този емир беше на служба при него.

Ибрахим Едхем вдигна глава. Видя емира. Разбра какви мисли минаваха през главата му. Веднага захвърли иглата, която държеше в ръката си, в морето. След малко се показаха стотици риби със златни игли в устите си. Рибите се приближиха до брега:

– О, Учителю! Заповядай, вземи си иглата – казваше всяка от рибите.

От учудване емирът беше застинал като скала. Ибрахим Едхем се обърна към него:

– О, владетелю! Душевното богатство ли е по-ценно, или да бъдеш крал в някой дворец? Решавай сам сега.

Емирът се засрами от мислите си. Не успя да намери думи, с които би могъл да отговори.

Дерйа ЙОНЕЙ

ХАЗРЕТИ ИСМАИЛ АЛЕЙХИССЕЛЯМ

Омер дойде в училище с една кана вода и малки чашки, черпеше с вода учителите и приятелите си. Тази вода беше „зем-зем", а Омер имаше да разказва една история на приятелите си:

Хазрети Исмаил беше дар от Аллах за майка му Хаджер и Пейгамбера Ибрахим (а.с.). Един ден по волята на Аллах на Ибрахим (а.с.) бе повелено да отведе детето си Ибрахим и майка му Хаджер до местността Мекка в района Хиджаз. Хазрети Хаджер, която остана сама с бебето си на това пусто място, след като им свърши водата и храната, безпомощно започна да търси вода... И тичаше между двата хълма Сафа и Мерве. Беше направила точно седем обиколки, когато забеляза, че на земята, където лежеше сина й, е започнала да извира вода. С радост се провикна към водата: „Зем, зем..." – „Спри, спри...", защото се страхуваше, че водата ще свърши и ще спре да извира. И така името на тази вода остана „зем-зем". След време тук се преселиха и други хора. Местността от пустош се превърна в оживено населено място. Чрез вярата на Хазрети Хаджер и нейното смирение вече бе започнал един нов живот в Мекка. Хазрети Ибрахим след доста време дойде на мястото, където ги бе оставил, и като видя, че и детето, и съпругата му са живи, отправи молитва за благодарност към Аллах.

Дните минаваха бързо и Пратеника Ибрахим се събуждаше под влиянието на един сън, който започна да му се явява често. Сънуваше, че с божията воля принася като жертвоприношение сина си Исмаил. Разказа за съня и на Исмаил, който го изслуша като зрял човек и рече: „Татко, направи това, което ти е заповядано! Иншаллах, ще ме видиш от смирените!".

Както Хазрети Хаджер преди години беше проявила смирение, сега Пратеника Ибрахим и синът му Исмаил проявиха смирение пред волята на Аллах! И чрез това смирение те преминаха успешно през изпитанието си...

Твое е не това, което си запазил, а това, което си раздал

Пейгамбера, саллялаху алейхи ве селлем, заколи един курбан. Раздели месото на късове.

По това време дойде един нуждаещ се. Даде му една част от месото. След малко дойде още един нуждаещ се. И на него даде от месото. После пристигнаха и други. Не върна никого с празни ръце, раздаде на всички от месото. Но една част от месото остана.

Тогава Хазрети Мухаммед (с.а.с.) попита Айше, радияллаху анха:

– Какво остана от овцата?

– Остана само един бут – отговори Хазрети Айше.

При което Пратеника (с.а.с.) каза:

– Освен единия бут, всичко друго остана за нас.

Този отговор на Пейгамбера (с.а.с.) накара Хазрети Айше да се замисли.

Бяха раздали почти всичко от месото. Беше останала съвсем малка част за тях. А според Пратеника (с.а.с.) не това, което са запазили, е тяхно, а това, което са раздали.

С други думи, не това, което сме отделили за нас, е наше, а това, което сме споделили с другите хора.

Какво ли е искал да каже с тези думи Пейгамбера (с.а.с.)? Какви мисли породи разказът у вас?

Можете да изпратите коментарите си на имейла на списанието: hilal@grandmufti.bg.

Стихотворения от Елисавета Багряна

Септември

Пак Септември златокос
мил при нас дойде ни гост.

По села и градове
сипнаха се плодове.

Ето – гръмоглас певец –
екна школският звънец

и след лятната игра
пак децата в куп събра.

Там в училищния двор
всички пеят вече в хор

и на стройни редове
в клас навлизат две по две.

Първите уроци

Много съм послушна,
много съм добричка,
много грижи имам –
аз съм ученичка!

Първите уроци
виждат ми се тежки –
как да ги науча,
без да правя грешки?

Четенето лесно,
писането лесно,
но от таз задача
иде ми да плача.

О, кога ще стана
толкова голяма,
че да зная всичко,
както знае мама!

Аз съм малък мюсюлманин

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в Аллах, който няма съдружник, и няма друг Бог освен Него. Нито е раждал, нито е роден и няма равен Нему. Създателя на небесата и земята, техния Притежател. Знаещия и неведомото, и явното. Вечноживия, Който не умира. Вездесъщия, Който не го обзема нито дрямка, нито сън. Негови са най-прекрасните имена, сред които са и 99 превъзходни имена, който ги научи и се моли с тях, ще влезе в дженнета. Той дари човека с безброй блага. Той е този, Който го създаде, после съживи, дари го със слух и зрение, след което го дари с добро препитание.

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в меляикетата, които Аллах е създал от светлина, и ги е дарил с крила – някои от тях с по две, с по три, други – с по четири. Те не се хранят, не пият, не спят и не се женят. Всички те са натоварени с определена длъжност и не правят друго освен това, което им е заповядано.

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в книгите на Аллах, които Той низпосла на Свои пейгамбери, и че тези низпослани книги са Словата на Аллах. Той им ги е вдъхновил чрез вахий, за да известят на хората Неговите заповеди и религия.

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в пейгамберите на Аллах, които Той избра измежду хората, като им низпосла знамения. После им заповяда да ги разпространят между хората и който им се подчини, ще влезе в дженнета.

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в съдния ден, в който свършва земният живот и започва отвъдният. Денят, в който наградата за честните и набожните е дженнет, а за нечестивите – джехеннем.

Аз съм малък мюсюлманин. Вярвам в съдбата, което означава да вярваме, че Аллах знае за всяко нещо, преди то да бъде създадено, и знае всичко, което ще се случи до съдния ден.

Готови ли сме за новата учебна година?

Здравейте, приятели,

Как сте?

Изкарахме още едно щастливо лято заедно. Благодаря ви на всички за това, че не ме оставихте сама през лятото.

Готови ли сте за новата учебна година? Вървим ли с нови сили и нова радост към новите си класове и знания, които ще научим през новата учебна година?

Това лято по време на Коран-курсовете направихме първите си стъпки към изучаването на Словото на Аллах, в което първата му повеля е: „Чети!“. Това четене започва от айетите/знаменията в Свещения Коран, продължава с айетите/знаменията във Вселената и човека, който е една малка вселена сам по себе си... Нали това иска Създателя от нас?

Тези от вас, които смятат, че са постигнали голям успех по време на Коран-курсовете, готови ли са да покажат същия успех и през новата учебна година? Готови ли сме да четем знаменията на Аллах в по-широк план?

Първите дни на новата учебна година са винаги много вълнуващи. Нова година, нови приятели, нови класни стаи, нови книги, нови знания...

Да, и тези, които тепърва прекрачват прага на училището... Толкова са развълнувани, толкова щастливи! Прекрачвайки прага на представителната училищна сграда, не осъзнават, че тази малка крачка може да е най-голямата, която ще промени живота им. Първата буква, първата дума, първата книга... Дните минават, растат мечтите. Започват да си набелязват цели. Искат да бъдат добри. „Искам да стана учител“, казва едното. „Ще ставам директор“, отговаря другото. Добрите дела и успехът са новите им цели.

Като стана дума за успех, нека да спомена и имената на тези, които спечелиха награда за „теста с награда“ от брой седми. Първите трима, които изпратиха правилните отговори на теста, спечелиха книгата „Вярвам в Аллах“ на Яшар Кандемир и един специален пакет с книги. Честито на Емсел Шефкъ, Севги Сафет и Зелиха Емин! Наградите ви ще бъдат изпратени на адресите ви, приятели.

Желая ви успех през новата учебна година!

С обич,
Ваша Хилял

Хилял

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой
9
2017